

På den måde vil det jo i det hele taget medvirke til, at der vil kunne tilvejebringes flere oplysninger, end der måske kan i dag, hvor virksomhederne måske ikke spørger om det, fordi der ikke er noget krav om, at de skal spørge om det.

Så den tilgængelige information, der er, gør virksomhederne jo nok ikke nok for at få i dag, fordi der ikke er det pres i form af sådan en internetportal. Er ordføreren ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nej, det tror jeg ikke jeg er, for jeg synes, at hr. Rune Lunds indlæg i udgangspunktet bærer præg af en mistillid til danske virksomheder, og det tror jeg altså er forføjlet. Det er mit indtryk med det kendskab, jeg har til danske virksomheder, at langt de fleste af dem arbejder dybt seriøst med spørgsmål omkring socialt ansvar og bæredygtighed. Hvis man skal sige noget, der kendetegner dansk erhvervsliv, så er det lige præcis, at man er kendt for at arbejde meget seriøst med de spørgsmål.

Kl. 19.40

Så jeg er nok ikke rigtig enig med hr. Rune Lund, og jeg tror, at det her er en proces, som allerede er godt i gang. I øjeblikket er den jo faktisk drevet af virksomhedernes egen profittrang, for det viser sig, at de virksomheder, som er noteret på det, der hedder Dow Jones Sustainability Index, altså børsnoterede selskaber, faktisk også er dem, der har den højeste profit. Altså, de virksomheder, som opfører sig socialt og samfundsmæssigt ansvarligt, er også de virksomheder, der genererer flest penge, det største overskud til deres ejere. Og det er den logik, som jeg tror efterhånden vil betyde, at vi vil få mere af den her slags.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og beder hr. Poul Henrik Hedeboe indtage talerstolen som ordfører, værsgo.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg vil starte med at hæve mikrofonen.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, det er i min ånd.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Nemlig!

SF hilser den debat, som Enhedslisten her giver anledning til, velkommen. Forslaget drejer

sig om at gennemføre en lovgivning, som forpligter virksomheder, der sælger varer i Danmark, til at offentliggøre oplysninger om, hvor varerne er produceret, arbejdstagerrettigheder, miljø og bæredygtighed på en offentlig internetportal.

Man kan sige, at den grundlæggende diskussion, som vi har haft her, drejer sig lidt om, hvem det er, der har ansvaret, og hvem det er, der skal regulere de varer, som er tilgængelige på vores marked. Den borgerlige side siger meget klart, at det kan markedet selv. Der vil jeg sige, at markedet er godt til at få flyttet varer, men markedet kontrollerer ikke sig selv godt.

Man kan sætte nogle dynamikker i gang, men dommeren på banen er altså samfundsinteressen, og det er herfra, reglerne skal sættes. Det kan tit give anledning til, at der så kommer nogle frivillige ordninger i gang, og det er fint, det er den bedste måde at gøre det på, men samfundet er dommeren på banen, som skal stille kravene, for i sidste ende skal forbrugerne jo købe produkterne, og de skal have nogle redskaber til at kunne vælge.

Man siger, at forbrugerne stemmer med fødderne, og det er jo også rigtigt. Markedsføring og markedet fungerer sådan, at virksomheder laver et produkt, oplyser om de gode ting, de gør – så kan man altid vurdere, om de er sandhedsvidner eller ej – og det retter forbrugerne sig efter, og så stemmer de med fødderne. Det har vist sig på økologiområdet. Men det fratager altså ikke samfundet den rolle at gå ind og gøre de veje nemmere og også sørge for, at det er kontrolleret, så det er korrekte oplysninger, der kommer frem.

Ud over forbrugerne drejer det sig også om fair konkurrence. Der er virksomheder, som er parate til at leve op til, skal vi sige fremtidens krav, for miljø, bæredygtighed og arbejdstagerrettigheder er jo fremtidens krav. Og de virksomheder, som vil klare sig godt, skal til at have de ting med. Det viser den retning, pilen har drejet i her i Danmark. De, der gør det, pådrager sig jo mere besvær i forhold til dem, der forsøger at smutte udenom, så hvis man lægger et fast regelsæt ud, jamen så er det at skabe fair konkurrence. Så det er vi med på.

Men når vi skal gå i detaljer med det, er vi også godt klar over, at vi vil se, at der vil være en hurdle med hensyn til ulandene. Vi kan komme ud i at begrænse dem for meget, så der skal laves nogle specielle aftaler.